12/07/2019

Η Αγία Υπομονή στην Ι. Μονή Αγίας Τριάδος των Τζαγκαρόλων

/ Ιερές Μονές

Του Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου Αρχιμ. Δαμασκηνού Λιονάκη

Η τριπλή εορτή της θαυματουργού εικόνος της Παναγίας της Τριχερούσης, των Οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών Γερασίμου και Ακακίου των νέων ασκητών και του νεοφανούς Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου, **θα τιμηθεί εφέτος στην Ιερά Μονή της Αγίας Τριάδος Τζαγκαρόλλων,** με την ευλογητή άφιξη της τιμίας Κάρας της Αγίας Υπομονής, που θα μεταφέρει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολιτης Κορίνθου κ. Διονύσιος.

Η Ελένη Δραγάση-Παλαιολόγου υπήρξε αυτοκράτειρα του Βυζαντίου, σύζυγος του Μανουήλ Β’ Παλαιολόγου και μητέρα των δύο τελευταίων Βυζαντινών Αυτοκρατόρων, του Ιωάννη Η΄ και του Κωνσταντίνου ΙΑ΄ Παλαιολόγου.

Ο σύζυγός της Μανουήλ το 1425, λίγο πριν πεθάνει, εκάρη μοναχός, με το όνομα Ματθαίος.

Μετά το θάνατό του έγινε και η ίδια μοναχή στο μοναστήρι της “Κυρά – Μάρθας” της Κωνσταντινούπολης, παίρνοντας το όνομα Υπομονή.

Εκεί έζησε με ταπείνωση και προσευχή, διακριθείσα εν συνέσει μέχρι την εις Κύριον εκδημία της στις 13 Μαρτίου του 1450, 3 χρόνια πριν πέσει η Κωνσταντινούπολη στα χέρια των Οθωμανών Τούρκων, πριν πέσει ο γιός της Κωνσταντίνος ΙΑ Παλαιολόγος ηρωικά μαχόμενος στην Πύλη του Αγίου Ρωμανού.

Η Αγία Υπομονή ετάφη στη μονή του Παντοκράτορα στην Κωνσταντινούπολη, εκεί όπου ετάφησαν ο σύζυγός της Μανουήλ και τα 3 από τα παιδιά τους, εκ των οποίων τα 2 ήταν μοναχοί.

Ό ανιψιός της, Αγγελής Νοταράς, μετά την πτώση της Πόλης μετέφερε την τιμία Κάρα της, μαζί με το Λείψανο του Οσίου Παταπίου στα Γεράνια Όρη και τα έκρυψε σε σπηλιά, κοντά στο σημερινό Λουτράκι, εκεί όπου το 1952 ο Γέροντας Νεκτάριος Μαρμαρινός ανήγειρε την ομώνυμη Ἱερά Μονή του Οσίου Παταπίου.

Καλούμεθα όλοι οι πιστοί να προσέλθουμε στις ιερές Ακολουθίες, να προσκυνήσουμε την Τιμία Κάρα της «Αγίας Δεσποίνης», όπως την ονομάζει ο Γεώργιος Φραντζής, και να εκζητήσουμε τις πρεσβείες της προς τον Κύριο, ώστε να αποκτήσουμε την αρετή της υπομονής, που είναι τόσο αναγκαία στην αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής.

Όλοι μας, άλλος λίγο, άλλος πολύ, άλλοτε λιγότερο, άλλοτε περισσότερο, και σήμερα πολύ περισσότερο, βιώνουμε περιστάσεις στην καθημερινότητά μας, τόσο δύσκολες και οδυνηρές, που μας αποκαρδιώνουν, απειλούν να κάμψουν το θυμικό μας και να παραλύσουν τις δυνάμεις μας.

Εδώ είναι που χρειάζεται η υπομονή, όχι σαν νοοτροπία συμβιβασμού και παράδοσης, αλλά σαν εσωτερική δύναμη αντίστασης και αντοχής στα δεινά, που υπερβαίνουν τη θέληση και τις επιλογές μας.

Ακόμα και στη δικαιολογημένη οργή μας, τη διάχυτη παντού ένταση και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα του φόβου επιβάλλεται να δείχνουμε την υπομονή του Χριστού, μια υπομονή, που δεν ταυτίζεται με τη στωική αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής, δεν έχει καμία σχέση με παθητική αντιμετώπιση των γεγονότων, με παραίτηση από ευθύνες και δίκαια αιτήματα, αδιαφορία για κοινωνική δράση, αλλά, αντίθετα αποτελεί την κινητήρια δύναμη για δράση και αλλαγή.

Το μυστικό της είναι ότι μας δίνει τη δύναμη να μην υποταχθούμε στις βίαιες και

ισοπεδωτικές για την προσωπικότητά μας καταστάσεις της ζωής, να μην παραδοθούμε στην απελπισία και την αδράνεια, αλλά να διατηρήσουμε την εσωτερική μας γαλήνη και την προσωπική μας αυτονομία.

Μπορεί ο Χριστός να έχασε την υπομονή Του και να έδιωξε με το μαστίγιο από τον ναό εκείνους οι οποίοι τον είχαν κάνει “οίκον εμπορίου”, συγχρόνως, όμως, μας καλεί να μάθουμε από Αυτόν, ο οποίος είναι “πράος και ταπεινός τη καρδία” τη βαθιά εσωτερική υπομονή, ώστε να βρούμε την ειρήνη και την ισορροπία στις ψυχές μας, ακόμα και όταν άδικα μας καρφώνουν στο σταυρό.

Η Χριστιανική υπομονή δεν αποτελεί αδυναμία χαρακτήρος, αλλά προϋποθέτει δύναμη ψυχής, που μεταμορφώνει ακόμη και τις μεγαλύτερες θλίψεις και δοκιμασίες σε πολύτιμη εμπειρία.

Η υπομονή, συνδυασμένη με την ήρεμη επιμονή οδηγεί τον άνθρωπο στην ωριμότητα, διαπλάθοντας το χαρακτήρα του, ενεργοποιώντας τις δυνατότητές του, καλλιεργώντας τις αρετές του, στηρίζοντάς τον στις θύελλες των καιρών.

Και στις μέρες μας κατ᾽ εξοχήν απαιτείται υπομονή!

Για να ξεπεράσουμε τα προσωπικά και συλλογικά μας αδιέξοδα και τις εγωιστικές αγκυλώσεις και να πετύχουμε την αλληλεγγύη και την ομοψυχία που έχει ανάγκη ο τόπος, χρειάζεται υπομονή.

Καλούμαστε να τιμήσουμε την παρουσία της τιμίας Κάρας της Αγίας Υπομονής, λοιπόν, στην Ιερά της Αγίας Τριάδος Μονή, και ο καθένας να υποδεχτεί στη δική του ψυχή τη χριστομίμητη, χριστοτερπή αρετή της υπομονής.